

Prof. dr. Lucia Balint,
Facultatea de Metalurgie și Știința Materialelor, Galați

APA **– MIJLOC DE PURIFICARE SPIRITUALĂ**

***Abstract:** Water is the most trivial substance in nature, but lately it raises interest of scientists due to its unusual properties. The findings showed that the water suffers, not only a chemical one, but also a physical pollution of the environment, which has created greater controversy among the scientists to analyze water quality only chemically. Sometimes prejudices urged colleagues to distrust the results, but the Orthodox Church brings arguments in which water has an important role in spiritual purification.*

The prayer changes water properties, and in the water God shows His sanctifying power, after St. Cyril of Jerusalem testimony: “Don't look that baptism water is ordinary water, but look at the spiritual grace given along with the water”.

***Keywords:** water, properties, sanctification, faith, environment.*

Apa – o substanță cu proprietăți speciale

Omul a căutat îndelung aflarea tainelor creației prin puterea înțelegerii sale și, făcând uz de forța sa creatoare, a lucrat în folosul umanității dezvoltând cu mare pricepere tehnologii care au ușurat eforturile obținerii celor necesare traiului. Știința și-a câștigat astfel de-a lungul timpului numeroși adepți, în special pentru avantajele tehnologice ale aplicațiilor ei, de care omul contemporan s-ar putea lipsi doar cu mare greutate.

Poluarea naturii afectează azi toată omenirea, fiind o acțiune universală împotriva vieții, o raportare la voia lui Dumnezeu și în concluzie, este o problemă de spiritualitate creștină. Relația omului cu natura trebuie însoțită de o etică ecologică astfel, încât omul să nu se manifeste ca stăpân sau distrugător, ci să recunoască rolul de stăpân al Creatorului. Această relație nu trebuie acceptată din nevoia de a respecta coduri de conduită raționalist-universală, ci din aceea de a iubi și a fi iubit. Aceasta este o invitație la o relație personală și de comuniune cu creația și prin ea cu Dumnezeu,

la o relație vie și de viață dătătoare astfel, încât „*ecologia contemporană ar putea deveni răspunsul practic al omului la această invitație divină, o participare tangibilă într-o relație cu Dumnezeu*“¹.

Apa este cea mai abundentă substanță de pe pământ și alterarea calităților ei are consecințe imprevizibile, deoarece apa este strâns legată de noțiunea de viață.

Cercetările care s-au făcut asupra poluării apelor au adus la cunoștință savanților faptul că au în studiu o substanță pe cât de banală, pe atât de necunoscută, fiind greu de înțeles din punct de vedere științific comportamentul și funcțiile apei.

Importanța secundară a compoziției chimice a apei a fost o descoperire șocantă pentru civilizația modernă care apreciază proprietățile substanțelor și fenomenelor prin simțuri. B. Gray afirmă un fapt ce ne influențează adesea opiniile și anume că „*suntem obișnuiți să gândim într-un sens chimic*“². Convulsiile intelectuale apărute în urma noilor descoperiri fac ca puritatea apei potabile să fie analizată în continuare din punct de vedere chimic, nu și fizic, doar ca o substanță transparentă, inodoră, insipidă, iar celelalte proprietăți să fie clasate în domeniul misticismului. Dar, o astfel de concepție este o notă de normalitate în lumea secularizată contemporană, omul văzându-se pe sine doar trup într-o grupare de substanțe chimice, din care aproximativ 70% reprezintă H₂O, o substanță simplă, care este format din cele mai comune elemente.

Dimensiunea redusă a moleculei de apă contrazice însă complexitatea calităților sale. Acest motiv a stârnit multe controverse. Molecula de apă poate lega alte molecule de apă prin atomul de hidrogen. Numărul foarte mare de legături de hidrogen care se formează continuu în apa lichidă determină apariția tranzitorie a unor grupări multimoleculare ordonate. În modelul cel mai acceptat se consideră că în timp de $\sim 10^{-9}$ secunde apa se comportă ca un gel format dintr-un singur cluster de mari dimensiuni. Acest model poate explica, după unii savanți, toate proprietățile neobișnuite ale apei.

1. Patriarh Demetrios I, *Cosmic Grace & Humble Prayer, Messages from Ecumenical Patriarch Demetrios I (1972-1991)*, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan/ Cambridge, UK, 2003, p.129.

2. B. Gray, *Homeopathy-Dilute And Heal*, from Wired Magazine, <http://www.wired.com/science/discoveries/news/2000/03/33749>.

Apa are 67 de proprietăți neobișnuite, dintre care patru sunt inexplicabile și pe care unii cercetători le numesc ezoterice, deoarece nu se supun legilor cunoscute ale fizicii³. De asemenea, formula „H₂O“ este o simplificare exagerată, deoarece este una din cele 36 de regimuri posibile. La această gamă largă de structuri ale moleculei de apă, se mai adaugă schimbările ce apar la contactul cu alte substanțe, apa fiind cel mai bun solvent cunoscut în natură și la influența câmpurilor electromagnetice, apa răspunzând prin modificarea proprietăților interne la orice tip de energie pe întregul spectru electromagnetic, de la undele sonore, la câmpuri magnetice, tensiuni de inducție, unde radio, cuptoare cu microunde, spectru infraroșu, spectru de lumină, lumina ultravioletă, raze x, raze cosmice, raze γ etc..

Structura celulei de apă are și un spectru foarte larg de variație a densității, moleculele de apă trecând ușor de la un grup la altul, creându-se un regim dinamic ce posedă energii inimaginabile⁴.

Purificarea apei prin sfințire

Răspunsul apei la energia din mediu este instabil, apa schimbându-și continuu structura sub influența exterioară a mediului ambiant. Purificarea apei prin sfințire a demonstrat cel mai evident această influență, dar... contrazice instabilitatea ei. Oamenii de știință au aflat în laboratoarele de cercetare că apa sfințită elimină din structura ei impuritățile fizice și chimice și are o mare stabilitate structurală ce poate fi transferată și apei normale prin diluții succesive.

Proprietatea de stabilitate a apei sfințite este bine cunoscută de creștini. Dar, se întâmplă uneori ca Agheasma mică să se altereze, deci să posede o instabilitate structurală. În acest caz, creștinii își îndreaptă atenția spre lipsa de har a sfințitorului și mai puțin la viața neconformă cu preceptele evanghelice ale persoanei deținătoare de apă sfințită. Acum, cercetarea științifică a ajuns la concluzia că mediul modifică proprietățile. Revenind la alterarea aghesmei, modificarea stabilității se datorește persoanei care o administrează, ce alterează mediul ambiant cu trăirile sale. Sfințitorul nu face altceva decât să invoce, prin harul său, puterea Duhului Sfânt asupra

3. Idem, *Water's Unexplained Properties*, <http://www.lsbu.ac.uk/strange.html>

4. M. Chaplin, *The Importance of Cell Water*, The Institute of Science in Society, <http://www.i-sis.org.uk/TIOCW.php>.

apei. Dovedindu-se științific puterea rugăciunii asupra mediului, preotul fiind aducătorul harului divin, cauza alterării trebuie căutată la „credinciosul” care alungă harul.

Sursa de apă este importantă pentru calitatea ei. Oamenii nu pot face prin gustare diferența calitativă între apa purificată artificial, apa de izvor și apa sfințită. Cât privește apa sfințită de preoți, creștinii îi cunosc calitățile benefice după măsura credinței fiecăruia, ceea ce iese din sfera simțurilor trupești, a lumii materiale, iar pentru unii savanți intră în domeniul pseudoștiinței. Deseori auzim afirmându-se că apa sfințită are proprietăți speciale din cauza ionilor de argint ai crucii și nu a energiei divine care a sfințit-o. Demistificarea apei în lumea contemporană a transformat-o în containerul deșeurilor civilizației. Pentru omul care nu are Evanghelia lui Hristos ca mod de trai, viața urmează un algoritm pe care și-ar dori să-l controleze în totalitate. Faptul că existența lumii materiale nu se explică prin materie, ci prin voința și puterea lui Dumnezeu, arătată de Sfântul Vasile cel Mare în „*Omi-
lii la Hexaameron*”⁵, o aflăm în Sfânta Evanghelie de la Ioan prin transformarea apei în vin, care se face prin puterea voinței divine, și nu cu reactivi chimici.

Cercetătorii au folosit în analiza calităților apei spectroscopia de rezonanță magnetică nucleară, pentru a demonstra că apele au aspecte structurale distincte, prin energia pe care o posedă. În foto 1 se pot observa spectrele energetice a trei picături de apă, realizate printr-un test Gas Discharge Visualization.

În termeni tehnici, apa cea mai bună este „*apa structurată*”.

Cercetătorii occidentali continuă în prezent studiile din anii '80 ale echipei controversatului om de știință francez Jacques Benveniste. Savan-

Foto 1. Imagini care diferențiază starea energetică a unei picături de apă distilată (stânga), apă de izvor (mijloc) și apă structurată (dreapta)⁶.

5. Sfântul Vasile cel Mare, *Omi-
lii la Hexaameron*, Ed. Σοφία, București, 2004, p. 15.

6. *Scientific Presentation of Structured Water*, http://www.structuredwaterunit.com/Water_Presentation.html, 18 aprilie 2011.

tul a descoperit capacitatea apei de a reține amintiri, manifestată în soluțiile foarte diluate care nu mai conțin nicio moleculă din substanța inițială, dar păstrează în memorie proprietățile acesteia putându-le reactiva prin agitare. Descoperirea a pus bazele medicinei homeopate mai târziu. Dar este un prag de care se lovește știința la limita dintre raționalitate și credință, de care depinde formarea unei conștiințe generale. Pierderea perspectivei teologice însă va lipsi civilizația contemporană de bucuria cunoașterii și înțelegerea lumii în care trăim. Descoperirea lui Jacques Benveniste invită la meditație. În Evanghelia de la Ioan aflăm că „*un înger al Domnului se cobora la scâldătoare și tulbura apa*“ (Ioan 5, 4). Oare sfințenia îngerului reactiva proprietățile primordiale ale apei pe deasupra căreia la Facerea „*Duhul lui Dumnezeu Se purta*“ (Fac. 1, 2)? Sau mulțimea păcatelor celor suferinzi altera calitățile apei îndată după atingerea de primul bolnav?

Proprietatea apei de a reține amintiri a fost demonstrată și verificată în diferite moduri, dar nu se referă doar la memorarea evenimentelor a căror martoră este la un moment dat, ci și la transmiterea lor în mediul înconjurător⁷.

Influența schimbărilor apei asupra organismului constă în modificarea structurii moleculelor și a mineralelor. Mineralele sunt surse de hrană, dar excesul de minerale, solide în suspensie, sedimente și toxine se elimină într-un regim foarte dinamic, apa fiind simultan restructurată, reenergizată și reactivată⁸. Puterea de viață a organismelor se regăsește în molecula de apă, ce are capacitatea de a o proteja de lucrurile adverse și de a oferi cu generozitate lucrurile bune pentru viață. Dar, pentru a avea un astfel de rezultat este necesară o condiție, pusă în evidență în laboratoarele de cercetare, și anume dependența de viața duhovnicească. Rugăciunea este indispensabilă omului și leagă ființa umană de Creatorul ei, menținând buna funcționare a proceselor dinamice din organism. Astfel, băutul aghesmei induce o stare tainică, o structură benefică funcționării organismului.

De-a lungul timpului au fost mulți cercetători, atât oameni de știință, cât și Sfinți Părinți sau credincioși, care au înțeles că naturii duble a omului îi sunt necesare două feluri de curățire: „*Una netrupească pentru suflet,*

7. M. Chaplin, *Possible scenarios for the memory effect in homeopathic solutions*, <http://www.lsbu.ac.uk/water/memory.html>, 7 mai 2011.

8. C. Nolte, *Structured water unit*, http://www.structuredwaterunit.com/Clayton_Nolte.html, 7 mai 2011.

*iar alta trupească pentru trup. Apa curăță trupul, iar Duhul pecetluiește sufletul ca să ne apropiem de Dumnezeu, fiindu-ne stropită inima de Duhul și fiindu-ne spălat trupul cu apă curată*⁹.

Apa este o substanță complexă care susține viața pe pământ. Patriarhul Ecumenic Barolomeu I al Bisericii Creștin Ortodoxe caută un numitor comun între religie, știință și mediu, având credința că „*instrumentele analitice ale științei și mesajele spirituale ale religiei trebuie să lucreze în armonie dacă dorim ca mediul înconjurător să fie protejat de degradarea ulterioară*¹⁰.

În toate religiile vechi ale lumii apa este un purificator spiritual. În lumea secularizată contemporană însă a apărut o schimbare de concepții. Astfel, orice firmă producătoare de apă este interesată de aspectul comercial pregătind reclame care să ne convingă că produsul lor este cel mai bun. Însă, cercetări recente ne descoperă un alt mod de a aprecia calitatea apei de izvor, de la robinet sau din marketuri, după cum mărturisește academicianul rus Konstantin Korotkov: „*E adevărat că e pură și bună la gust și are câteva minerale adăugate, dar această apă nu are nici energie, nici viață*”¹¹.

În concluzie, credința este un dar de la Dumnezeu care ne luminează înțelegerea lucrurilor lumii, iar cercetarea științifică trebuie să confirme Revelația. Dacă există un conflict între domenii, el este creat artificial din rațiuni obscure sau din orgolii. Prin apă, materia devine un suport informațional prin care cercetătorii îi văd mai bine calitățile dacă l-ar reevalua din perspectivă creștină. Metodele de cunoaștere în teologie sunt diferite de cele ale științei, dar ele se completează. Fiecare domeniu își urmează drumul său în cunoaștere, având aceeași țintă, Rațiunea Supremă. Patriarhul Ecumenic Demetrios I sublinia că iconomia divină este suportul ecologiei ca întreg: „*Voia lui Dumnezeu s-a manifestat întotdeauna sub forma legii și ordinii, pe care nimeni nu are dreptul să o violeze fără să plătească, căci întregul model al Creatorului constituie o unică și indisolubilă iconomie divină. Așa că fie că vorbim despre principii naturale, morale sau spirituale, recunoaștem și subliniem același infinit har al lui Dumnezeu*”¹².

9. Sfântul Chiril al Ierusalimului, *op. cit.*, p. 39.

10. Ecumenical Patriarchate Bartolomeu I, <http://www.rsesymposia.org/more.php?theitemid=58&catid=27>, 03.03.2009.

11. Acad. Konstantin Korotkov, *Water*, <http://video.google.com/videoplay?docid=-2933349021550318008>, 36'24''.

12. Patriarh Demetrios I, *op. cit.*, p.141.